
Trang thơ

Tri ân

THÁI TÀI

Thu tàn trời đã sang đông
Bồi hồi tắc dạ nhớ mong cô thầy
Người trao khát vọng hôm nay
Chấp cho đôi cánh em bay vào đời

Bao chuyến đò lạng không lời
Ươm mầm xanh tốt rạng ngời tương lai
Bên trang giáo án miệt mài
Hao gầy tâm huyết năm dài tháng qua

Từng câu từng chữ ê a
Bao lời dạy dỗ thiết tha nồng nàn
Mỗi mồn khuya sớm gian nan
Nhiều đêm tắt tiếng ho khan quặn lòng

Bao thế hệ đã sang sông
Thầy cô luôn mãi vọng trông theo cùng
Mặc cho mưa gió bão bùng
Vẫn âm thầm thấp sáng vùng trời mơ

Hôm nay kính dệt vần thơ
Tri ân hai tiếng... vô bờ khắc ghi
Néo đời dẫu có thịnh suy
Dù bao gian khó mãi ghi ơn đây

Mừng ngày nhà giáo hôm nay
Kính dâng lời chúc cô thầy muôn nơi
An Khang Hạnh Phúc rạng ngời
Gia can êm ấm trọn đời yêu thương

Dẫu cho cách trở ngàn phương
Lòng hoài khắc khoải vẫn vương cô thầy...

Thầy và chuyến đi xưa

NGUYỄN QUỐC ĐẠT

Lặng xuôi năm tháng êm trôi
 Con đò kể chuyện một thời rất xưa
 Rằng người chèo chống đôn đưa
 Mặc cho bụi phấn giữa trưa roi nhiều
 Bay lên tựa những cánh diều
 Khách ngày xưa đó ít nhiều lãng quên
 Rời xa bến nước quên tên
 Giờ sông vắng lặng buồn tênh tiếng cười
 Giọt sương rơi mặn bên đời
 Tóc thầy bạc trắng giữa trời chiều đông
 Mắt thầy mòn mỏi xa trông
 Cây bơ vơ đứng giữa dòng thời gian...

Nghe thầy đọc thơ

TRẦN ĐĂNG KHOA

Em nghe thầy đọc bao ngày
 Tiếng thơ đỏ nắng xanh cây quê nhà
 Mãi chèo nghe vọng sông xa
 Êm êm như tiếng cửa bà năm xưa
 Nghe trăng thuở động tàu dừa
 Rào rào nghe chuyển con mưa giữa trời
 Thêm yêu tiếng hát mẹ cười
 Yêu thơ em thấy đất trời đẹp ra...

